

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Kenyeres Júlia

Népszabadság

(Hely)

1958. I. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

92

Kenyeres Júlia

Idő "1958"

Személy

Helyszám

Kö

A magyar és a nemzetközi munkásmozgalom régi harcosa, bátorszívű asszonya távozott el tőlünk. December 30-án este — mint lapunk újévi számában már hirt adtunk róla — hosszú betegség után, 63 éves korában, meghalt Kenyeres Júlia elvtársnő.

Kenyeres Júlia elvtársnő életútja kora ifjúságától szíve utolsó dobbanásáig elválaszthatatlanul összekapcsolódott a kommunista mozgalommal, a kizsákmányolt és elnyomott tömegek küzdelmeivel. Mint fiatal, nehéz anyagi gondokkal küzdő s az emberiség szebb jövőjét, a haladás útjait firkésző egyetemista, igyekszik megnyerni diaktársait a kommunizmus eszméinek s szervezi őket a háború elle-

ni harcra. Tevékenykedik a Galilei Körben, előadásokat tart, röplapokat ír és terjeszt.

1918-ban, megalakulásakor, tagja lesz a Kommunisták Magyarországi Pártjának, részt vesz a proletárdiktatúra kikiáltását követelő tüntetéseken, tömegmozdulásokon. A Magyar Tanácsköztársaság idején a Filmügyek Tanácsánál dolgozik, segíti a szocialista kultúra kibontakozását és terjesztését. 1920 tavaszán emigrációba kényszerül a fehérterror elől. Berlinben tagja lesz a Német Kommunista Pártnak, dolgozik mint propagandista, üzemi lapszerkesztő, alapszervezeti titkár, cikkeket, verseket ír a külföldön megjelenő magyar kommunista lapokba, a többi között az Uj Márciusba és a 100 %-ba.

A harmincas évek elején a Szovjetunióba költözik. Más nyelvek mellett megtanul spanyolul is és megismerkedik a spanyol munkásmozgalom történetével, elvégzi a moszkvai Lenin-iskola aspirantúráját, párttörténetet és marxizmus-leninizmust tanít az iskolában.

1936-ban, amikor riadót fújnak

a faszizmus ellen Európa legnyugatibb országában, túl a Pireneusokon, az Ebrónál, Kenyeres Júlia önként jelentkezik, hogy részt vegyen a spanyol nép szabadságharcában. Nem sokkal később mint a nemzetközi brigád tagja, már a frontokon menetel, harcol a tűzvonalban, tanít-lekesít, erőt önt a csüggedőkbe. Dolgozik a Spanyol Kommunista Párt központi iskolájában, megírja a spanyol forradalom rövid történetét. A sok nélkülözés és megfeszített munka aláássa szervezetét, tüdővérzést kap és 1939-ben visszatér a Szovjetunióba.

A második világháború alatt mint publicista a Kossuth-rádiónál dolgozik, telve reménnyel és bizakodással,

hogy a magyar nép nemsokára szabad lesz.

Huszonhét évi távollét után, 1947-ben lép ismét a hazai földre, és azonnal bekapcsolódik a népi hatalomért, a szocializmusért folyó harcba. Egy ideig a „Tartós békéért...” című folyóiratot szerkesztette, majd a Magyar Távirati Iroda osztályvezetője, később vezérigazgatóhelyettese lett. Tanított a pártfőiskolán, kiemelkedő szerepe volt a felszabadulás utáni magyar sajtó munkájában, sok újságíró nevelt kommunista elvhűsége, a párt és a haza szeretetére. 1957-ben nyugdíjba vonult, de pártmunkáját tovább folytatta. Birkózva egyre súlyosbodó betegségével, tudományos marxista munkába kezdett, s addig dolgozott, míg ki nem esett kezéből a toll.

Kenyeres Júlia elvtársnőt sokan ismerték és szerették. Halálának szomorú híre fájdalommal tölti el bennünket. De erőt merítünk a széles marxista műveltségű kommunista, az eszme bátor harcosa életének hősi példájából, s emléket megőrizzük szívünkben.